بوی جوی مولیان آید همی
یاد یار مهربان آید همی

ریگ آموی و درشتیهای او
زیر پایم پرنیان آید همی

آب جیحون از نشاط روی دست
خنگ مارا تا میان آید همی

ای بخارا، شاد باش و دیر زی
میر زی تو شادمان آید همی

میر ماهست و بخارا آسمان
ماه سوی آسمان آید همی

میر سروست و بخارا بوستان
سرو سوی بوستان آید همی

Poem by Abū ʿAbdullah Jaʿfar b. Muḥammad Rūdakī,
edited by Manūchihr Dānishpazhū

"The Jú-yi Múliyán we call to mind,
We long for those dear friends long left behind;
the sands of the Oxus toilsome though they be,
Beneath my feet were soft as silk to me.
Glad at the friends' return, the Oxus deep
Up to our girths in laughing waves shall leap
Long live Bukhárá! Be thou in good cheer!
Joyous towards thee hasteth our Amír!
The Moon's the Prince, Bukhárá is the sky;
O Sky, the Moon shall light thee by and by!
Bukhárá is the Mead, the Cypress he;
Receive at least, O Mead, thy Cypress-tree!"*

Translated by Edward G. Browne

* Edward G. Browne, *A Literary History of Persia. From the Earliest Times until Firdawsí*, 4 vols. (London: T. Fisher Unwin, 1902), I, 16.